

Norsk Filatelistisk Tidsskrift

(UTGITT AV NORSK FILATELISTFORBUND)

REDAKTØR (editor): BJØRN MELBYE — POSTBOKS 875 — OSLO

FORRETNINGSFØRER (manager): O.R.SAKFØRER LEIV A. BRECKE — TORVGT. 1 — OSLO

Tidsskriftet sendes alle samlere tilsluttet Norsk Filatelistforbund.

Abonnement } Innenlands kr. 12,00 pr. år
(subscription) } Uten " » 15,00 " »

Annonseprisene er: $\frac{1}{4}$ side (page) kr. 150,00 pr. gang (§ 21,50) — (sv. kr. 109,00) — (d. kr. 150,00) — (£ 7,10,—).
The Advertising $\frac{1}{2}$ " " " 80,00 " " (" 11,50) — (" " 58,00) — (" " 80,00) — (" " 4,00,—).
Rates are $\frac{1}{4}$ " " " 50,00 " " (" 7,25) — (" " 36,00) — (" " 50,00) — (" " 2,10,—).
 $\frac{1}{8}$ " " " 30,00 " " (" 4,30) — (" " 21,75) — (" " 30,00) — (" " 1,10,—).
 $\frac{1}{16}$ " " " 20,00 " " (" 2,95) — (" " 14,30) — (" " 20,00) — (" " 1,00,—).

Samlerannonser: (for medlemmer av forbundsklubber og faste abonnenter) kr. 1,00 pr. linje, minimum kr. 5,00 (omfatter ikke annonser angående salg av merker, samlinger og rekvisita). Bare forskuddsbetalte samlerannonser blir tatt inn.

Tidsskriftet utkommer 11 ganger i året, den 15. i hver måned. Dobbeltnr. juli/august sendes ut 15. august.

Annonser må være forretningsførerens i hende senest den 1. i den måned bladet sendes ut.

Forbundets postgironummer er: 69268 — Bankgironummer er: F 8299 B/179

NR. 2	FEBRUAR 1959	18 ÅRG.
-------	--------------	---------

INNHOOLD

Norsk Filatelistisk Tidsskrift	17	Postmuseets virksomhet i 1958	23
Lokalmerker	18	Fra alle 4 verdenshjørner	24
Portofrihetsattest for off. etater	19	Litteratur	27
Hvordan greier de det i Nederland?	20	Casparis samlinger	28
Hva interesserer den enkelte mest	21	Referater	30

Norsk Filatelistisk Tidsskrift.

Moss Filatelistklubbs årsmøte den 24. november 1958 behandlet Norsk Filatelistisk Tidsskrift etter henstilling fra tidsskriftets redaksjon i novemhernummeret 1958.

Innledningsvis ble det gjort oppmerksom på at det fra flere kanter er klaget over at *artikkelstoffet* i tidsskriftet er kjedelig, og at de områdene som behandles er for snevre, i første rekke norske spesialområder. Man må imidlertid ikke glemme at tidsskriftet er det forum hvor nettopp specialsamlere på Norge kan legge fram sine resultater, og andre kan hente verdifulle opplysninger fra dette samlerområde. Det ble imidlertid fremholdt at det måtte la seg gjøre for tidsskriftet å bringe et mer allsidig stoff, deriblant også

fra andre spesialområder, som f. eks. temasamlinger, muligens også gjengivelse av enkelte foredrag og kåserier om ulike emner innen filatelen holdt i klubbene rundt om i landet.

De *klubbreferatene* som tidsskriftet bringer, leses med stor interesse av mange medlemmer, da disse referatene gir gode opplysninger om andre klubbers drift og trivsel. Ofte synes referatene å være svært forsinket. Man er klar over at trykkevansker krever tidlig innlevering av manuskripter, men man mente at forsinkelsen i første rekke skyldes sekretærene, som bør sende inn sine referater snarest mulig. Årsmøtet henstilte til klubbens sekretær å sende inn referater pr. omgående.

Om tidsskriftets *nyhetstjeneste* var det delte meninger. Det ble uttrykt tilfredshet med den, mens det fra annet hold ble hevdet at den virket nokså tilfeldig i valg av områder som anmeldes i nyhetsspalten. Det ble bl. a. henvist til den gode og fylldige nyhetstjenesten i det danske «Populær Filateli» (utenom AFA-tilleggene). En forbedring på området kan rimeligvis gjøres ved abonnement på nyhetssirkulærer fra de forskjellige frimerkeutstedende områders postverk rundt om i verden. I det minste skulle dette være lett når det gjelder medlemslandene i Verdenspostforeningen.

Arsmøtets deltagere var klar over at negativ kritikk alene ikke fører til noen forbedring av tidsskriftet. Det er de enkelte samlere som må ta initiativet og komme med positive forslag og levere mye av det stoffet som eventuelt kan gjøre tidsskriftet allsidigere og interessantere for en stor lesekrans av både erfarne samlere og nybegynnere.

Moss, 12. januar 1959.

For Moss Filatelistklubb
Helge Frøyset,
(sekr.).

Lokalmerker.

Fortellingen om kaptein Bade.

Av mrs. D. M. Startin.

(Artikkelen er ved elskverdig imøtekommenhet skaffet av disponent Erling Bangsund.)

Det er ikke mange som samler Spitsbergen, men bakgrunnen for den postale historie er av den art at den kan interessere noen hver.

Hver opplysning må tålmodig undersøkes inntil den er klarlagt, etter som alle offentlige optegnelser gikk tapt under krigen. Den forhenværende postmester i Harstad, herr Einar Eriksen, var i besittelse av en fin samling og mange dokumenter. Men hans hus og alt som var i det, ble fullstendig ødelagt. Imidlertid kan et uventet og overraskende funn bli gjort ved en tilfeldighet, og historien om kaptein Bade er et av disse.

Etter mange undersøkelser oppdaget dr. Neil Josephson, sekretær i det amerikanske selskap for polar-filatelist, at sønnen til den første kaptein Bade lever i dag i en alder av 82 år. Det er gjennom korrespondanse med ham at de fleste opplysninger i denne artikkel er blitt nedskrevet.

Kaptein Bade var en av det 19. århundres pionerer i forbindelse med Spitsbergen, og det skyldes hans foretagender at besøkende kom opp til fjordene i de korte sommerukene. Og dermed var turisttrafikken i gang.

Wilhelm Bade ble født i 1843. Han var sønn av en gårdbruker i Mecklenburg og gikk til sjøs som kahyttgutt da han var

15 år. I 1869 forlot han Bremerhaven som førstestyrmann på «Hansa», som medlem av «Den annen tyske Nordpolekspedisjon». Det lyktes søsterskipet «Germania» å nå kysten av Øst-Grønland, men «Hansa» forliste i isen og mannskapet ble ikke berget før i mai året etter.

I noen år etter dette holdt Bade foredrag om denne og andre polarekspedisjoner, og ivret for å få dannet et hvalfangstselskap.

I 1891 dro han til Spitsbergen med en ekspedisjon for å undersøke kullforekomstene, men det ble ikke noe av dette på grunn av den store økonomiske risiko. Imidlertid gjorde det vakre sted et slikt inntrykk på ham at han besluttet å leie et skip for å ta passasjerer opp dit. Han begynte i 1892 og 1893 med «Admiral» av Woermann Hamburglinjen, fortsatte de neste to år med «Stettin» og «Danzig» fra Norddeutsche Lloyd, og i 1896 og 1897 med de norske skip «Erling Jarl» og «Kong Harald».

I 1900 tok han et selskap med «Hertha» fra iskanten ved Spitsbergen til Franz Josephs Land, hvor de møtte hertugen av Abruzzernes polarekspedisjon med «Stella Polaire». Han gjorde året etter enda en tur med «Hertha», og etterpå brukte han det finske skip «Oihanna». I juni 1903 ble han operert for et øreonde i Rostock, og døde en måned senere.

Hans sønn Axel overtok «Oihanna» fra 1903 til 1906, brukte «Thalia» i 1907 og

sluttet med dette arbeid etter å ha brukt det norske skip «Andenes» året etter.

Etter at turistene var begynt å komme til Spitsbergen, tok det norske Vesterålens Dampskipsselskap initiativet til å bygge «Turisthytten» i Advent Bay sommeren 1896. Samme år utkom de første lokale Spitsbergenfrimerker, fulgt av andre utgaver opp til 1912. De fleste var laget av M. Gjæver, Tromsø, og ble solgt i «Turisthytten».

Kaptein Bade laget nå sine egne merker til bruk på hans skip, men de ble aldri på noen måte utgitt for å være lokalmerker. De er imidlertid ytterst sjeldne og vanskelige å få tak i, da det bare ble trykt 1000 av hvert merke og ingen kopier ble til overs.

Merkene ble laget av en litograf i Wismar i 1897 og 1898. Den første tegning er av en mann på ski med en hund ved siden av seg. Øverst står det «Arctische Post» og nede «Capt. W. Bade». Fargene var fiolett og gull. Den annen tegning viser en hvalrosslignende sel på et isflak, med tallet 10 øverst og «Polar Post» nede. Fargen var blå. Det ble også trykt et Bade postkort av en litograf i München. Dette har et bilde av Smeerenburg isbre på Spitsbergen, med følgende inskripsjon på toppen: «Nach Norwegen, Spitzbergen und dem ewigen Eise mit dem Nordpolfahrern W. Bade, Kapt. a. d. Wismar, Ostsee». På adressesiden er trykt «Weldpostverein — Union Postal Universal». Bare en type av kortet er kjent.

Spesielle stempler ble brukt på skipene, med innskrifter som «Spitzbergen Eisfjord», «Spitzbergen Smeerenburg», «Nördliches Eismeer 80° Nordsreite» og «Nördliches Eismeer Bären-Insel» rundt i en stor sirkel, med datoangivelsen i midten. Stemplene ble brukt av bestyreren når kortene ble innlevert av passasjerene. Posten ble normalt brakt til den første havn hvor det var offentlig postkontor, som regel Hammerfest. Men det fins også andre transitstemplinger.

Et kort som tilhører forfatteren har Bades merke av første utgave og skipets stempel, et norsk merke med Hammerfest stempel og et stempel for bestemmelsesstedet, Juist. Et annet kort har Bades merke av annen utgave, skipets stempel, to Spitsbergen lokalmerker og et norsk merke, alle avstemplet i Advent Bay, samt bestemmelsesstedets stempel, Essen. Det

har altså ikke noe transitmerke fra offentlig postkontor.

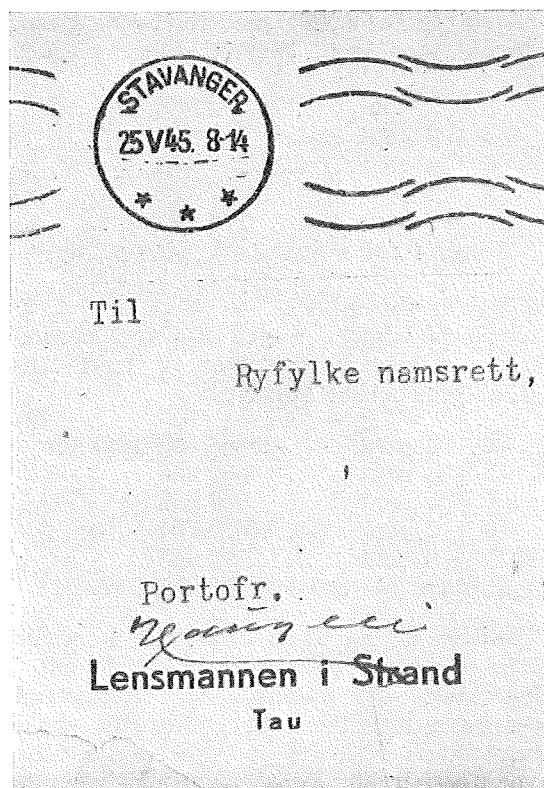
Det kunne vært skrevet meget om kaptein Bades liv. Han møtte sir Martin Conway da denne var på Spitsbergen med «Erling Jarl», og han støtte også på Wellman, men ingen av disse opplevelser har noen tilknytning til filateliien.

Det er allikevel høyst interessant å tenke på at gutten som ble født i Mecklenburg få år etter at det første frimerke var utgitt i England, skulle bli opphavsmann til den lille del av post som er så ettersøkt av Spitsbergensamlere.

NB. Bare de skip som ble ført av kaptein Bade er omtalt i denne artikkel. Andre fulgte etter ham, og der er et postkort fra S. S. «Columbia» så tidlig som i 1896.

Ad portofrihetsattest for off. etater 8.—31. mai 1945.

I tilslutning til Norgeskatalogen 1959's opplysninger side 73 om Solkorstjenestemerkenes ugyldighet etter 18/6 1945 kan det være av interesse for samlere av Norges frimerker å opplyse at den gamle portofrihetsattest som gjaldt før vi fikk våre tjenestemerker i januar 1926, ble

gjeninnført ved provisorisk anordning av vår London-regjering 16. februar 1945 og ved utfyllende bestemmelser 10. april s. å. Anordningen med de utfyllende bestemmelser ble opphevet 31. mai 1945.

Med filatelistisk hilsen
Andr. Larsen.

Hvordan greier de det i Nederland?

Vi kjenner vel allesammen de populære nederlandske frimerker «Voor het Kind», som hvert år i november blir utgitt i en serie på fem merker. «Voor het Kind» betyr «for barnet» og kan sammenlignes med de sveitsiske merker «Pro Juventute», som blir utgitt hvert år til samme formål. Merkene har en tilleggsverdi, og utbyttet blir fordelt blant foreninger og institusjoner som gjør sosialt arbeid for barn som har det vondt, åndsvake, foreldreløse, syke osv.

Opplaget er veldig stort. Når vi slår opp den nederlandske spesial-katalog, finner vi for hver serie oppgitt hvor mange merker som er solgt. Jeg tar to eksempler:

1952 (17. november).

Serie på 5 merker med motiver: Barn, lekende med dyr. Antall solgte merker var:

2 + 3 cent		4 833 966	stykker
5 + 3 cent		780 428	»
6 + 4 cent		1 289 478	»
10 + 5 cent		6 007 115	»
20 + 7 cent		746 498	»

Utbytte for barnet: Fl. 572 621.55.

1953 (16. november).

Serie på 5 merker med motiver: Barnehode med leketøy, blomster og frukt. Antall solgte merker var:

2 + 3 cent		6 863 493	stykker
5 + 3 cent		622 256	»
7 + 5 cent		909 833	»
10 + 5 cent		6 918 751	»
25 + 8 cent		597 013	»

Utbytte for barnet: Fl. 663 762.71.

Når vi ser på disse høye tall, kommer vi til å spørre: Hvordan greier de det i Nederland? Er menneskene i Nederland mer gavmilde eller mer godhjertete enn i andre land? Nei, det er ikke tilfelle. Men hva kommer det av at så utrolig mange

merker med tilleggsverdi blir solgt? Svaret er meget enkelt: Arbeid og reklame for det gode formål.

De begynner allerede en måned før merkene blir utgitt. Første etappe er: *Radio.*

Noen kvelder på rad forteller hallomannen i Hilversum at nå er tiden inne for de årlige «kinderzegels» (barnemerker). Han skildrer hvor vondt mange barn har det, og hvor mange penger der skal til for å hjelpe dem. Han forteller at barna snart skal besøke hjemmene med tegnelistene sine og at ingen må skuffe dem.

Så kommer neste etappe: *Tegnelistene.*

Skolebarn blir sendt ut med lister, og de går fra hus til hus, til kontorer, banker og andre institusjoner, hvor man kan tegne seg for et bestemt antall serier eller verdier. På denne måten blir en stor del av opplaget allerede solgt på forhånd. Men det er ikke alt.

Tredje etappe er: *Kioskene.*

I de store postkontorer i de viktigste byer som Amsterdam, Rotterdam, Den Haag og mange flere, blir det satt opp nydelige små kiosker, pyntet med blomster og iøynefallende plakater samt med en elskverdig dame bak disken.

Kioskene står i ekspedisjonshallen — helst ved inngangsdøren, hvor det store publikum går forbi. Og her kan man kjøpe helark, løse serier i cellofanposer og ferdig avstemplede førstedagskonvolutter, med komplette serier klistret på og forsynt med pene førstedagsstempler.

Alle disse damer, herrer og barn som arbeider for formålet, gjør det frivillig. Det er som regel mennesker som sitter i styret for de foreninger og institusjoner som får sin del av utbyttet, og det er derfor også til deres fordel at mest mulig merker blir solgt.

Her i landet går det annerledes. En liten annonse i avisen kunngjør at fra den og den dag blir frimerker solgt på alle landets postkontorer til det og det formål. Merkene ligger for øvrig på postkontoret i luken, og bare folk som er interessert i frimerker, gjør sitt innkjøp. Uinteresserte glemmer det. «Der er ikke adgang til førstedagsbrev gjennom postverket», heter det i kunngjøringen — og dermed basta.

Men i Nederland kommer hvert år pene, tiltrekkende førstedagskonvolutter og maksimumkort i harmoni med barnemerkenes.

«Har postverket i Nederland tid til alt dette arbeid?» kan man spørre. Nei, det har de slett ikke. Men de har ikke stort bryderi med det heller, simpelthen fordi alt arbeid blir gjort av frivillige hender. Til og med besørging av førstedagsbrev. Postverket inkasserer bare frankeringsverdien av merkene, og som ovenstående tall viser, dreier det seg ikke om småtterier. Postverket får dobbelt så meget som velgjørenhets-institusjonene.

En serie 1952 kostet 65 cent, hvorav postverket fikk 43 cent og barnet 22 cent.

En serie 1953 kostet 73 cent, med 49 cent til posten og 24 cent til barnet.

Det er forresten også de forholdsvis lave priser som gjør at merkene er så populære og omsetningen så stor.

Jeg har selv flere ganger vært på postkontoret i Rotterdam i «kinderzegel-tiden», og man må virkelig være hård i huden, vil man trosse de unge damenes smil i kiosken uten å ta frem portemonéen og kjøpe en serie, selv om man ikke skulle ha den minste interesse for frimerker. Slik greier de det. Nick. J. van Dijk.

Hva interesserer den enkelte mest?

Redaktørens artikkel i hefte 11/58 berører mange sider av største interesse for tidsskriftet og dets lesere i særdeleshet — og for filatelister i alminnelighet. Det er ikke greitt for en tidsskriftredaktør å gjøre alle tillags, og de herrer som etter klubbreferater å dømme har funnet stoffet i tidsskriftet for tungt — for lett — for kjedelig osv., burde, som redaktøren fremholder, forlengst ha skrevet i tidsskriftet herom og fremkommet med positive forslag til «forbedringer». Så fikk det bli redaktørens sak å sikte de innkomne forslag — eller ris og ros — og derpå ta konsekvensen med henblikk på hva tidsskriftet helst bør inneholde av stoff som vil interessere flertallet av leserne.

Jeg hører ikke til de misfornøyde, men det kan muligens interessere å få «på trøkk» en alminnelig samlers syn på innholdet i tidsskriftet og på den måten bidra mitt til å la redaktøren få innblikk i lesernes ønsker — slik han etterlyser.

Redaktøren nevner at der fra flere hold er uttalt at *nyheter* ikke bør forekomme i tidsskriftet. Jeg er så uenig som vel mulig i dette. Hvorledes i all verden skulle norske lesere som ikke har andre frimerkeblad enn NFT ellers få opplysning om de nyheter som interesserer vedkommende? Gå som en grå katt til våre sparsomme frimerkeforretninger? Tidsskrifter skal være aktuelle, — det ligger i betegnelsen, og så langt fra å sløyfe «nyheter» burde denne spalte utvides ytterligere, og med flere illustrasjoner (men dette er jo et pengespørsmål, klisjéer er ikke billige).

Se på de utenlandske frimerketidsskrifter — i forholdenes medfør brer nyhetssidene seg mer og mer! Etter hvert som

de klassiske merker blir dyrere og dyrere vil interessen for frimerkesamling lett gå tapt fordi man — og særlig de yngre — ikke har økonomisk mulighet for å få et gammelt frimerkeland komplett. — Av denne grunn har jo også den «konstruktive filateli» eller motiv(tema)samling i de siste år fått slik vind i seilene. I alle andre land enn vårt er motivsamling nå den mest fremherskende samlemaate. Motivsamlinger finnes nå på alle internasjonale utstillinger, og betydningen av slike samlinger understrekes ved at FIP i november 1958 har fastsatt reglement for temasamlinger på internasjonale utstillinger. — Derfor: fyldigst mulig nyhetsstoff i NFT. Ved å etablere et — kanskje nordisk — samarbeid mellom tidsskriftene hva klisjéer angår kunne man muligens oppnå både besparelser og rikeligere illustrert nyhetsspalte.

En brevskriver sees å ha meddelt redaktøren at *klubbreferatene* «er omtrent det hyggeligste som fins i tidsskriftet». Personlig har jeg aldri kunnet forsones meg med at de overhodet har noe å gjøre i tidsskriftet. Det måtte da bli i mangel av annet virkelig filatelistisk stoff. Fra tid til annen har disse referater bredt seg over alle grenser — etter min oppfatning da — på bekostning av stoff som sikkert ville interessere mer, f. eks. en spalte for motiv(tema)samling. Det som burde komme «på trøkk» fra klubbene burde kun omhandle ting av almen interesse for alle forbundsmedlemmer. Det har ingen interesse for 99 % av leserne å lese om at den og den klubb hadde en sers vellykket kaffe- og kakeservering på møtet da og da hos den og den. Redaktøren burde derfor ha fullmakt til å sikte dette referatstoff

fet ganske inngående og kun ta med til offentliggjørelse det som fremkommer på klubbmøtene av almen interesse. Og klubbenes møtedager og -sted.

På tross av utsikten til å bli betraktet som «kjetter» vil jeg som min oppfatning fremholde at jeg synes det har vært tendens til å legge for meget vekt på norske spesial-spesialiteter i tidsskriftet.

De store, og fortjenstfulle, artikler — alle visstnok «forarbeider til Håndboken» — som i årenes løp har vært offentliggjort i tidsskriftet er selvfølgelig lødig stoff, og uhyre interessant for de som ser det som sin oppgave å granske Norges frimerker. Men det er svært få av oss som har det — for de fleste av leserne blir derfor slikt stoff «dødt stoff». Jeg tror også at disse mere vitenskapelige utredninger om våre eldre merker bremser lysten hos den «alminnelige mann» til å skrive for tidsskriftet, — det man har lyst til å fremkomme med virker så beskjedent i forhold til slikt lødig forskningsarbeid. Hvis man unnlot å offentliggjøre alle disse forhåndsarbeider til Håndboka i tidsskriftet, tror jeg flere av de lokale klubbers skribenter ville sende sine bidrag til NFT — i stedet for å offentliggjøre dem i de eksisterende klubbmeddelelser/husorganer. Meget av det som står i disse fortjente sikkerlig et større forum, og kanskje man ville oppnå en større grad av aktualitet også.

Jeg synes også det er galt at når vi — omsider — får Håndboka, har de her i landet som er interessert i studiet av Norges frimerker allerede porsjonsvis fått det hele eller en vesentlig del av bokas innhold i tidsskriftet. Den foretatte investering på kr. 100,— (siste rate ble vel betalt for 5 år siden) er etter min mening forsåvidt skjedd på bristende forutsetning. Det har forresten vært stille om Håndboka i lang tid — kanskje går det med den som med den nye Sentraljernbanestasjon i Oslo, — at de fleste abonnentene ikke opplever den i *sin* levetid? Men det er jo en annen historie, — imidlertid ville sikkert flere enn jeg være takknemlig for en orientering fra Forbundet *om når den kan ventes*.

Som innledningsvis nevnt hører jeg ikke til de som er misfornøyd med tidsskriftet. Jeg synes det både er våkent og hyggelig, bortsett fra forannevnte klubbreferater som omhandler allsang og kaffe/

kakeservering og intet eller lite som interesserer oss qua filatelister — da blir det *filatelistisk uhyggelig!*

Ghm.

*

Herr redaktør!

Etter at jeg nå har hatt en riktig kose-
lig søndag ettermiddag med Norsk Filatelistisk Tidsskrift i min hånd, vil jeg tillate meg å sende Dem noen ord.

Da jeg er en interessert leser av alle de filatelistske tidsskrifter jeg kan komme over, har jeg et aldri så lite sammenligningsgrunnlag, og jeg tror nok at vårt tidsskrift heller ligger godt over enn under gjennomsnittet. Vi kan imidlertid ikke vente å ligge på høyde med de utgivere som har nesten ubegrensede midler og forfatterskarer til disposisjon. — En nyhetstjeneste som vår, med så enkle og konsise, men allikevel utrolig fyldige opplysninger, tror jeg man skal lete etter.

Selv de som ikke samler moderne merker, vil her kunne nyte godt av opplysninger av almen interesse.

Det som får meg — som ellers er svært treg i det skriftlige — til å gripe pennen, er Deres «Etterskrift» i nr. 11. Jeg formoder at De kan ha en viss interesse av å høre litt fra «mannen i gaten» om dette spørsmål. — Jeg synes det må være en strålende idé å benytte noe av det stoff som har stått i et «husorgan». Man må jo da regne med at redaktøren siler stoffet, og når det som virkelig er godt i husorganet, kommer frem i Tidsskriftet, kan jeg ikke forstå at det skulle være noe i veien for å lese artikkelen på nytt, mange leser sikkert filatelistiske artikler både to og flere ganger allikevel. Samtidig kan man si at det er litt av en anerkjennelse, både for husorganet og den lokale skribent, at artikkelen finnes verdig til opptagelse i Tidsskriftet. Kanskje mange som ikke liker å komme «på trøkk», har lettere for å la seg trøkke lokalt?

Der er også et annet moment som man bør ta med, og det er at de forskjellige husorganer ofte er trykt på løse ark og at deres format kan variere fra tid til annen, slik at de ikke egner seg særlig godt for innbinding, og meget verdifullt stoff, som har kostet forfatteren både energi, interesse og tid, forsvinner lett i papirkurven. Kommer nå artikkelen i Tidsskriftet, vil de mange som sørger for

å binde inn årgangene, ha mulighet for å finne artikkelen frem igjen senere, når de får bruk for den.

Personlig har jeg stor glede både av «Norsk» og «Nordisk». Jeg har alle årganger av Norsk, og av Nordisk har jeg alt komplett fra 1918, alt pent innbundet med 3 årganger i hvert bind (av økonomiske hensyn). Hvilket brusende veld av opplysninger, interessante artikler og morsomme diskusjoner finnes der ikke innenfor disse permer?

Hvis jeg skulle nevne alle de gode artikler som finnes bare i disse to tidsskrifter, ville det ta for stor plass. Kanskje det enkleste da ville være å be Dem trykke opp alle innholdsfortegnelsene. — Men la oss ta noen eksempler fra de siste 3 nummer av «Norsk» (for øvrig uten forkleinselse for de andre forfattere):

- Nr. 9 — Evensens Finnlands-artikkel.
- » 10 — Odfjells Cyprus.
- » 11 — Jarl Petterssons utfyllende opplysninger til Evensens artikkel.

Er de ikke alle hver for seg alene verd

den kronen vi betaler pr. måned for Tidsskriftet — eller hur?

Som konklusjon vil jeg tillate meg å si: Det må være likegyldig for leserne hvor De tar artiklene fra, når De bare selv finner dem verdig til opptagelse i Tidsskriftet. Deres dom må være avgjørende her — ellers hadde man vel ikke valgt Dem til redaktør, — men De må ikke vente å kunne gjøre alle til lags, det har ennå ikke forekommet i redaktørens bevegede historie. Det er slik i alle bransjer — de tilfredse kunder hører man intet fra, da er tingene i orden, — de misfornøyde lager et heidundrende leven — men de utgjør sannsynligvis en ubetydelig promille, til tross for at de kan gjøre forholdsvis meget av seg.

Bergen, 18. desember 1958.

Med vennlig hilsen

O. T. Øvrebotten.

P. S.

Det er kanskje noen av leserne som ville ønske å vite litt mer om herr Jarl Pettersson. Det står noen ord om ham i Svensk Fil. Tidsskrift nr. 6/1958.

Meddelelser fra poststyret.

Postmuseets virksomhet i 1958.

Postmuseet flyttet ved årsskiftet 1957—1958 inn i nytt lokale — den tidligere overlyssal over Oslo postkontors publikumshall. — Lokalets golvflate er noe større enn golvflaten i de tidligere lokaler, men der hadde man til disposisjon 8 tverrvegger, hver på ca. 8×4 m, som ble benyttet på begge sider til utstilling av gjenstander og til bilder. Den økte golvflate i det nye museumslokale betyr således ikke at plassforholdene bedres nevneverdig. Mangelen på tverrvegger har man søkt å råde bot på ved montering av tverrgående jernkonstruksjoner for utstilling av frimerker, bilder m. v. — I forbindelse med flytningen ble utstillingsmontrer m. v. reparert og pusset opp.

Monteringsarbeidet krevde noe lengre tid enn beregnet. Gjenåpningen av museet kunne derfor ikke finne sted før 9. juni 1958. Postdirektøren ga ved anledningen en mottakelse for bl. a. dagspressen.

Museet har i 1958 vært åpent for besøkende 113 dager.

Samlet antall besøkende var 1955, derav

193 utlendinger fra 26 land i og utenfor Europa.

Postmuseet har i 1958 deltatt i følgende internasjonale frimerkeutstillinger:

1. Twin City Philatelic Society's utstilling i St. Paul, Minn., 9.—11. mai i anledning av staten Minnesotas 100-års jubileum.
2. Verdensutstillingen i Bruxelles. — Norges dag 20. mai.
3. «EXUP VIII» i Montreal, Que., 18.—21. september.
4. «NAPOLI 58» 4.—12. oktober i anledning av 100-års jubileet for utgivelsen av det første frimerke i kongeriket Napoli.
5. «CENTRUM» i Bucuresti 15. november—15. desember i anledning av 100-års jubileet for utgivelsen av det første frimerke i fyrstedømmet Moldau.

Postmuseet har i 1958 hatt 62 filmutlån til 31 låntakere. Museets styrer har i årets løp holdt en rekke foredrag i filatelistklubber m. v. om staten Israel, ledsaget av film og lysbilder.

Et par postale fargefilmer er under innspilling og ventes ferdige i løpet av 1959.

Det er i årets løp ervervet forskjellige norske frimerkeobjekter, vesentlig helark av eldre dato.

Museets mangeårige konsulent i filatelistiske spørsmål, ingeniør Birger Engesgaar, fratråde ved årsskiftet 1957—58 etter eget ønske på grunn av framskreden alder. Det frimerkemonteringsarbeid han hittil har utført er dermed foreløpig stoppet opp og må utstå inntil ny habil mann kan overta arbeidet.

Postmuseets fond var pr. 31. desember 1958 på kr. 48 879,90.

Tommelstad.

Postekspedisjoner på skip.

Fra 1. januar 1959 blir Bergen—Nordhordland, Indre Nordhordland og Bergen—Øygarden postekspedisjoner slått sam-

men til én postekspedisjon under navnet *Bergen—Nordhordland postekspedisjon.*

Minste mål for innenrikske brev og korsbåndsendinger.

Bestemmelsen om minste tillatte mål for brev og korsbåndsendinger til utlandet, 10 cm × 7 cm, skal fra 1. januar 1959 også omfatte *innenrikske* postsendinger.

Frimerker med tilleggsverdi til inntekt for Kronprinsesse Märthas Minnefond.

Nevnte frimerker skal ikke selges lenger enn ut desember 1958. De beholdninger som finnes ved poststedene etter at salget er slutt, skal sendes *Frimerketellingskommisjonen* på vanlig måte.

Post til Svalbard.

Siste båt til Svalbard i fjor gikk fra Harstad 10. november.

Fra alle 4 verdenshjørner.

Norden

DANMARK:

Postvæsenets Salgskontor for Frimærkesamlere meddeler 21. januar 1959 bl. a.:

I anledning af Hans Majestæt Kongens 60 års fødselsdag den 11. marts 1959 vil der til udsendelse denne dag blive fremstillet et særligt frimærke. Tegningen til frimærket er udført af tegneren Viggo Bang og gravuren af gravør Sven Ewert, Stockholm.

Frimærket, der er i 1½ gang almindelig frimærkestørrelse og i ark à 50 stykker, vil fremkomme i 3 værdier: 30, 35 og 60 øre i henholdsvis rød, rødlilla og blå farve. Takket 12¾.

Konvolutter (kort), der ønskes frankeret med 2 nye frimærker og førstedagsstempelen, kan i adresseret stand sendes her til kontoret tillige med betalingen. Såvel konvolutter (kort) som betaling må være kontoret i hænde senest den 5. marts.

Det lenge annonserte «ballettmerke» vil sannsynligvis foreligge 16. mai d. å. Det vil antagelig også bli tale om å innføre en ny bruksserie. Nærmere opplysninger mangler.

NORGE:

I h. h. t. tidligere melding i denne spalten, samt postvesenets kunngjøring, skulle minnemerket for avholdsbevegelsens 100-års jubileum foreligge 2. febr. d. å. Imidlertid viser det seg at ikke alle steder har tatt denne datoen så nøye. Fra *Vadsø* har vi således fått følgende melding:

Postal tabbe i Vadsø —

Nå har filatelistene, postverket og avholdsfolkene fått en felles grunn til å klø seg i hodet. Tirsdag kom Vadsø postkontor i skade for å selge 2 ark — det vil si 200 frimerker — hvis offisielle utgivelsesdato er satt til 2. februar. Det dreier seg om jubileumsmerker med Asbjørn Klosters kontrafei — grunnleggeren av den første totalavholdsforeningen i Norge. Man har villet hedre Klosters minne ved å gi ut dette frimærket på 100-års dagen for foreningens stiftelse.

Utenfor Norden

ADEN:

26. jan. d. å. 2 minnemerker i anledning av «Den reviderte konstitusjon, 1959» bestående av påtrykk på de kurserende verdier 16 c og 1/25. Påtrykkets tekst er på arabisk på den ene verdien og på engelsk på den andre.

BERMUDA:

En ny 6 d verdi i den kurserende serien, svart og fiolett.

I anledning av 350-års dagen for *Sea Ventures* forlis, som resulterte i den første permanente bosetning på B, vil det bli utgitt en minneserie på 6 verdier. Merkene som blir trykt hos De La Rue, vil ha følgende verdier: 11/2 d blå, 3 d grå, 4 d lilla, 8 d blågrå, 9 d grønn og 1/3 brun.

CANADA:

The Postmaster General har opplyst at det er planlagt å sende ut 6 forskjellige nye frimerker

i løpet av 1959. Antallet kan imidlertid tenkes å bli forhøyet, tilføyer han.

Det første av de planlagte merkene vil bli utgitt 23. februar 1959 til minne om 50-års dagen for den første flyvning med et maskindrevet aeroplan i Canada. Maskinen het «Silver Dart» (Sølv-pilen), og førerens navn var J. A. D. McCurdy. Flyvningen fant sted over isen på Bras d'Or Lakes nær Baddeck, Nova Scotia. — 5 c. blå og svart. Format: $1\frac{1}{2}'' \times 1''$. Ark à 50 merker. Opp-lag: 30 mill.

Minnemerke nr. 2 vil bli utgitt den 4. april

1959 i anledning av 10-års dagen for opprettel-sen av Nord-Atlanterhavspakten.

I mai vil minnemerke nr. 3 se dagens lys, og da til ære for verdens bondekvinneorganisasjon, som ble stiftet av en kanadisk kvinne. Organisa-sjonene *The Federated Women's Institutes of Canada*, som ble stiftet i 1897, og *The Cercles de Fermières*, stiftet i 1915, er begge tilsluttet *The Associated Country Women of the World*. De to kanadiske organisasjoners mottoer er henholds-vis: «For Home and Country» og «La Terre et la Foyer», som begge lyder oversatt: «For hjem

og land» og «For jorden og hjemmet». Noen år etter at de kanadiske foreninger var dannet ble bevegelsen ført videre til England av en kanadisk kvinne. Fra England har bevegelsen spredd seg utover hele verden. *The Associated Country Women of the World* ble til slutt stiftet i 1933 ved en konferanse i Stockholm, Sverige. I dag har bevegelsen medlemmer i mer enn 30 land.

I juni vil det bli utgitt to minnemerker i anledning av åpningen av *St. Lawrence Seaway* (St. Lawrence vannveien). Det ene merket vil ha som motiv bilde av dronning Elizabeth II. Dronningen skal personlig foreta den offisielle åpning. Det andre merket vil bli utgitt sammen med U.S.A. med et felles motiv. Dette merket skal være et symbol på praktisk løsning av internasjonale problemer.

Den omstendighet som i 1759 førte til samarbeid mellom to folk og opprettelsen av den kanadiske nasjon, vil bli minnet med utgivelsen av et frimerke. Det var på The Plains of Abraham ved Quebec for to hundre år siden at to store helter, Montcalm og Wolfe, ga sine liv i en kamp som markerte begynnelsen til det første kapittel i Canadas historie. Videre enkeltheter vil bli kunngjort etter hvert.

CAYMAN ISLANDS:

I den kurserende serien er utgitt: £1 blå med portrett av dronning Elizabeth som motiv.

I anledning innførelsen av den nye konstitusjon vil det i den nærmeste fremtid bli utgitt to verdier, 21/2 d blå og svart samt 1/- oransje og svart.

CEYLON:

2 minnemerker i anledning av 10-års dagen for proklamasjonen av menneskerettighetene.

Verdiene er 10 & 85 c, flerfarget.

DE FORENTE STATER:

14. feb. d. å. et 4 c merke til minne om 100-års dagen for staten Oregons opptagelse i unionen.

ENGLAND:

Nytt vannmerke er innført (bare krone). Hittil er følgende verdier kommet med dette vannmerket: 1/2, 3, 4, 5, 7 og 10 d, 1/- samt 1/6.

FIJI:

En ny 4/- verdi, flerfarget, vil bli utgitt i den nærmeste fremtid.

FRANKRIKE:

6. des. 1958 to Røde Kors-merker i verdiene 15 f + 7 f, mørk grønn, og 20 f. + 8 f, fiolett. Laveste verdi har som motiv bilde av Saint Vincent De Paul (1581—1660), mens høyeste verdi

har bilde av J. H. Dunant (1828—1910) som motiv. Format: 22 × 36 mm. Ark à 50 merker. Tagget 13. Opplag og frankeringsgyldighet ukjent.

19. jan. d. å. 1 minnemerke tilegnet Paris' blomsterutstilling.

26. januar d. å. 1 minnemerke tilegnet den franske akademiske pris.

GAMBIA:

Dronning Elizabeth skal foreta en offisiell reise til G., og i den anledning vil det bli utgitt en minneserie på 4 verdier.

GHANA:

Ghana Philatelic Agency meddeler at Ghana vil ta del i feiringen av Abraham Lincoln's 150 års jubileum. I den anledning vil det bli utgitt en serie på 3 merker, alle med samme motiv, nemlig Dr. Kwame Nkruma stående foran Lincoln Memorial i Washington D. C. Verdiene blir: 2½ d, 1/3 og 2/6 i to farger. Merkene, som trykkes hos Harrison & Sons Ltd., London, vil for første gang i Ghanas historie bli trykt på papir med vannmerke «G» og 5 takkede stjerner. Merkestørrelse: 29,75 × 40 mm. Ark à 30 merker. Merkene, som ble utgitt 12. februar d. å., vil være til salgs i 3 uker bare.

Ved siden av serien ble det også utgitt en blokk med de samme 3 merker, utagget.

ISRAEL:

I anledning av 10-års dagen for Staten Israels postvesen vil det bli utgitt en minneserie på 4 merker. Verdiene blir: 60 pruta, 120 p., 250 p. og 500 p. Samtlige verdier får fargene svart, rød og oliv. Ark à 20 merker hvorav 5 får sine «tabs» — som vanlig. Merkene er kamtagget 14.

ITALIA:

29. desember 1958, 2 minnemerker i anledning av 10 års dagen for den internasjonale Radio TV konkurranse, hvor Italia vant 1. prisen. 25 lire hvit/rød/blå/svart og 60 lire hvit/blå/svart. — Merkestyrrelse: 30 × 40 mm. Hvitt papir med vannmerke: Stjerner. Tagget 14. Frankeringsgyldighet til 1. januar 1960. — Konkurransen fant sted på Capri. 14 nasjoner deltok.

2. januar 1959, 2 minnemerker i anledning av 100 års dagen for utsendelsen av Sicilias første frimerker. 25 lire blågrønn og 60 lire rødaktig oransjegul. Merkestørrelse: 25,5 × 30 mm. Hvitt papir uten vannmerke. Tagget 14. Frankeringsgyldighet til 1. januar 1961. — Sicilias første og eneste frimerkeserie ble utgitt 1. januar 1859. Beslutningen om utgivelsen ble fattet i dekret av 5. juli 1858, og 29. november 1858 ble dekretet undertegnet av kongen, Ferdinand II av Bourbonne. Verdiene var 1/2, 1, 2, 5, 10, 20 og 50 grana.

LUXEMBURG:

15. jan. d. å. en minneserie på 3 merker i anledning av 40-års dagen for storhertuginne Charlottes tronbestigelse. Verdiene er: 1,50 frc. oliv og mørk grå, 2,50 frc. rosa og mørk brun samt 5,00 frc. blå og lys grå.

NIGERIA:

En ny portoserie på 5 verdier foreligger. Verdiene er: 1, 2, 3, 6 d og 1/-. Pennyverdiene er i rødoransje farge og shillingverdien i svart farge.

PAKISTAN:

I anledning av den 2. nasjonale Jamboré i tiden des. 1958—jan. 1959 er det utgitt 2 minnemerker i verdiene 6 & 8 Pies. De nevnte verdier har fått følgende påtrykk: «Pakistan Boy Scout 2nd National Jambore Chittagong Dec. 58—Jan. 59.» Begge merkers farge er fiolett, og påtrykkets farge er svart for begges vedkommende. Påtrykket er ellers påsatt i 6 linjer.

POLEN:

16. des. 1958 et minnemerke i verdien 60 gr., fiolett og rød, i anledning av 40-års dagen for det polske kommunistparti. Format: 25,5 × 31,25 mm.

3. jan. d. å. en sportserie på 4 verdier, 40 gr flerfarget, 60 gr oransje og fiolett, 95 gr grønn og fiolett samt 2 zl gul og blågrønn. Merkestørrelse: 25,5 × 31,25 mm.

PORTUGAL:

17. des. 1958 en minneserie på 4 verdier i anledning av 500-års dagen for dronning D. Leonors fødsel. Verdiene og opplagene er som følger:

1\$00 flerfarget, opplag:	9 000 000
1\$50 —»—	1 000 000
2\$30 —»—	3 000 000
4\$10 —»—	2 000 000

Dronning D. Leonor ble født i Beja 2. mai 1458. Hun giftet seg 13 år gammel med kong Johan II, «den fullkomne prins», som for øvrig var hennes fetter. Hun fikk en sønn, D. Alfonso, som ble født i 1475. Sønnen døde imidlertid 15 år gammel. Under en ridetur falt han av hesten og døde som følge herav i Alfange, et sted ved kysten i nærheten av Santarem. Etter kongens død i 1495 flyttet hun og tok opphold i «Paco de Santo Eloy» i Lisboa, hvor hun døde 67 år gammel. Dronning D. Leonor ble kalt «den mest fullkomne prinsesse». Hun var meget intelligent, lærd og mild av natur. Med sin intelligens valgte hun de beste medarbeidere. Kjærlighet til lesing og studium gjorde at hun oppmuntret all form for kunst. Hennes mildhet og fromhet førte til at hun opprettet (i 1485) verdens første hospital med kurbad, Caldas kur-badet. Navnet er utgått fra «Caldas da Rainha» (dronningens varme kilder).

Stedet hadde 100 senger, delvis legetilsyn foruten sykepleiersker. Hun opprettet Lisboas «Misericórdia» som igjen ble fulgt av andre «Misericórdias».

D. Leonor var initiativtakeren til byggingen av fransiskanerkirken «Madre de Deus», konventet «Anunciada» og en av de ufullendte kapeller i Batalha: «Capelas Imperfeitas», som hun hadde til hensikt å gjøre til gravkammer for sin mann og sin sønn samt seg selv. Denne fremragende kvinne, som gjennom hele sitt eksemplariske liv aldri glemte at hun var dronning, ønsket å bli begravet som en av de ringeste i kirken «Madre de Deus», i en dyp grav og på et slikt sted at hver eneste som passerte ut og inn av kirken kunne trampe på henne.

Hennes personlige våpen inneholdt bl. a. en liten fiskekurv (net) hvilket skulle minne henne om den fattige fiskers hytte i hvilken hennes sønn ble funnet døende etter hans dødelige fall fra hesten.

Merkenes format er 35 × 31 mm. Tagget 131/2.

TURKS & CAICOS ISLANDS:

I anledning av innførelsen av den nye konstitusjon vil det bli utgitt 2 minnemerker i verdiene 6 d olivsvart og oransje samt 8 d fiolett og oransje.

UNGARN:

31. des. 1958 en ny luftpostserie på 9 verdier, nemlig 20 f rød og grønn, 30 f rød og blå, 70 f vinrød og rød, F. 1,00 rød og grønn, F. 1,60 fiolett og rød, F. 2,00 rød og grønn, F. 3,00 brun og rød, F. 5,00 olivgrønn og rød, F. 10,00 blå og rød.

ØSTERRIKE:

15. januar d. å. opptrykk av det såkalte «Mariazell»-merke som kom ut 18. juni 1957 i boktrykk. Verdi: 1 Schilling. Opptrykket skjer nå i offsettrykk. Farge: Brun. Merkestørrelse: 24,5 × 29,15 mm. Ark à 100 merker. Hvitt frimerkepapir og kamtagget: 14 × 133/4.

Ultimo februar d. å. et «Europa»-merke i verdien 2,40 Schilling.

Månedens tips:

LUXEMBURG: Minneserien i anledning av storhertuginne Charlottes tronbestigelse.

PORTUGAL: 1958 dronning Leonor minnesett.

CEYLON: Minneserien for menneskerettighetene.

Literatur.

Motiv- og temasamlernes antall øker jevnt og sikkert år for år, og det er særlig sportsmerker som er mest i vinden. De vanlige kataloger fører naturligvis opp

sportsmerker som andre merker, men alle vet at det er tidskrevende å pløye gjennom en slik katalog for å finne bare de merker man som motivsamlere er på jakt etter. Man har lange vært klar over at det er påkrevd med spesialkataloger for de forskjellige motiv, og en hel rekke slike har da også sett dagens lys i løpet av de siste år. Den aller siste på området — såvidt jeg har kunnet bringe i erfaring — er katalogen: **SPORT UND BRIEFMARKEN**, utgitt i 1958 ved *Verlag Karl Jhl. & Co., Coburg*, ved forfatterne dr. G. Schmidt og G. Schneider. Katalogen har følgende undertittel (som man ikke bør la gå hus forbi): *Handbuch der Sportphilatelie, Geschichte des Sports. Für den Samler, Für den Sportfreund, Für Jedermann*. Som således undertittelen bedr sier, er katalogen ikke bare for sportsfilatelister, men også for sportsinteresserte, ja enhver. Katalogen som er på 300 sider, er smakfullt innbundet i rød shirting forsynt med tekst i gull. Katalogen er ellers trykt på hvitt, trefritt papir og inneholder en mengde illustrasjoner. Hvert eneste frimerke som har noe med sport å gjøre er katalogisert, og katalogen er ført a jour til september 1958. Så å si samtlige merker har ellers fått sitt Michel-nummer med Michel-priser for både brukte og ubrukte merker/serier. For korthets skyld gjengis innholdsfortegnelsen: I Teil: Olympia. Olympische Spiele — Olympische Marken. 1. Die Spiele in der Antike. 2. Die Vorgeschichte der Spiele in der Neuzeit. 3. Die modernen Spiele. — II Teil: Von A—Z. Sport und Briefmarken in aller Welt. III Teil: Tabellen und Kurzberichte. 1. Spiele (Olympische Spieltourniere Fussballmeisterschaften). 2. Leichtathletik (Olympia, Europa-meisterschaften). 3. Radfahren (Internationale Radfernfahrten). IV Teil: Die einzelnen Sportarten im Markenbild.

Som man vil se gir verket et veld av opplysninger, og fortjener snarere betegnelsen *oppslagsverk* enn katalog. Jeg kan bare si at det som ikke fins i denne katalogen om sportsfrimerker, olympiader, vinnere av disse, fordeling av medaljer, deltakerantall etc., etc., er *ikke verdt å vite*. Språket er tysk, likeså prisen, som bare er *DM 6,00!* Katalogen som ellers har et hendig format, anbefales på det aller beste for samlere av frimerker med sportsmotiver, ja som sagt for enhver som

i tillegg til sin hobby som frimerkesamler også er interessert i sport. En ypperlig liten gave til venner og bekjente for ikke å si *junior*, hvis man skulle være i bet for en gave ved en spesiell anledning. *Red.*

Danmarks frimerker 1854—1857 og 1863.

Av J. Schmidt-Andersen.
Utgitt av Københavns Philatelist Klub — 1958.

Danmarks kvadratiske skillingsmerker har vært et stort felt for filatelistiske studenter og er av største tiltrekning for oss alle som er glade i Danmarks frimerker. Nå har den fremtredende filatelist J. Schmidt-Andersen; R.D.P. samlet sine siste studier i et særdeles lekkert lite verk med ovenstående tittel.

Her er nye dokumenter fra Postverkets arkiv, her er små rettelser på tidligere studier, liste over kilder og litteraturhenvisninger og et «Summary in English» for utenlandske samlere.

Alle har vi 4 sk. brun — og vi kikker på dem under lupe i tilfelle av at det skulle være noe ekstra. Da er det godt å ha hr. Schmidt-Andersens siste arbeid med de klare illustrasjoner, for da vet vi hva vi skal lete etter når det gjelder stort og smått om oppgraving m. m.

Dette er en vakker julegave til Danmarks samlere. Den fås hos Københavns Philatelist Klub, kr. 20,—. *A. O.*

Meddelelsesblad for Troms Filatelistklubb

gikk med sitt novembernummer (1958) inn i sitt 10. år. Dette synes Troms Filatelistklubb er ganske respektabelt, og det er vi meget enige i. Samtidig som vi gratulerer på det hjerteligste med bladet så langt, henleder vi oppmerksomheten på artikkelen «*Lokalmerker*», fortellingen om kaptein Bade, av mrs. D. M. Startin (skaffet av herr Erling Bangsund), som vi i anledningen har tillatt oss å sakse fra nr. 1 — novembernummeret — 1958 som et eksempel på det gode stoff bladet som regel inneholder. *Red.*

Caspary's samlinger

som det har vært skrevet så meget om, er nå solgt helt og holdent og dermed spredt for alle vinder. *H. R. Harmer, Inc.*, som har hatt samlingene til salgs, har følgende å berette om salget av denne «alle tiders» samling:

Ca. kl. 15.15 onsdag den 29. oktober 1958 ble den siste lot av den berømte samling «*klubbet*»

av mr. Bernhard Harmer. Denne siste lotten, nr. 673 i den 16. auksjon, besto pussig nok ikke av frimerker, men av de 6 albums som Caspary's sjeldne Japan-samling hadde vært montert i. De 6 tomme bind ble «klubbet» for 90 dollar! (ca. 650 kroner). For nesten 3 år siden, 16 auksjoner og 13 540 lots, ble den første lot i den første auksjon ropt opp av mr. Harmer kl. 14.00 den 15. november 1955 i Trianon-rommet i Ambassador hotell, New York. I løpet av disse 3 år har H. R. Harmers, Inc., solgt Caspary's samlinger til et totalbeløp av nøyaktig 2 895 146 dollar.

Den siste auksjon, som altså fant sted den 29. og 30 oktober 1958, besto av frimerker fra Asia, hovedsakelig fra Japan, og denne auksjonen innbrakte 44 400 dollar. Auksjonens beste pris ble oppnådd for et 20 sen rødfiolett av 1874. En herr L. F. Livingston fra Baltimore betalte 3 600 dollar (ca. 25 000 kroner) for objektet. Da dette merket bare eksisterer med påtrykket «Specimen», er den oppnådde pris sikkert den høyeste som noen sinne er betalt for et «Specimen» frimerke.

Forut for og under auksjonene ble Caspary's frimerker publisert i *Life Magazine*, i *Newsweek*, på frontsidene av *Esquire*, på lydfilmer, i TV sendinger og over radio i alle deler av De forente stater. I den øvrige del av verden ble Caspary's navn kjent blant filatelister fra *Uruguay* til *Omsk!*, og auksjonsresultatene ble publisert i så å si alle verdens filatelistiske tidsskrifter. Under auksjonene ble praktisk talt alle filatelistiske rekorder slått! Således ble det betalt 48 000 dollar for én lot, 2 helark fra Belgia, og videre utbrakte salget ved én auksjon det fabelaktige beløp av 391 916 dollar, foruten altså at totalsummen, 2 895 146 dollar, er ny «verdensrekord» for én enkeltmanns frimerkesamling.

Etter avslutningen av det aller siste salget uttalte mr. Harmer: «Da vi første gangen gjennomgikk samlingen, regnet vi optimistisk med at den ville utbringe ca. 2 mill. dollar. Vi undervurderte det internasjonale frimerkemarkedet og den magiske virkning navnet *Caspary* hadde når det gjaldt kvalitet.»

Møtereferater fra forbundsklubbene.

ARBEIDERNE FILATELISTKLUBB

Klubbmøte nr. 501 ble holdt 2. desember i Kaffistova, Stortorget. Møtet ble åpnet og ledet av viseformannen Gunnar Carlsen. Ved valg på revisor etter H. Borg ble valgt H. Løken med stort flertall. Viseformannen hadde mottatt en del gaver til klubben og takket givernes på klubbens vegne. Arrangementskomitéens formann Helmer auksjonerte bort en gavepakke til inntekt for

klubben. Th. Hoffmann holdt et interessant kåseri om utgivelse av historiske og filatelistiske frimerker, og avsluttet med å legge fram en del utgaver. Til stede på møtet var 34 medlemmer.

Møte nr. 502 ble holdt 16. desember 1958 i Kaffistova, Stortorget. Viseformannen åpnet møtet. Det ble referert et skriv fra Det polske filatelistforbund angående en utstilling av baltiske merker m. v. i august 1959, samt et bytteønske fra Frankrike. Ved loddtrekning av 4 kg postklipp tilfalt 1 kg hvert av medlemmene Th. Lilleberg, O. Rabe, Johs. Martinsen og Rogn-dokken. Til valgkomité for kommende årsmøte, 3. febr. 1959, ble valgt Abr. Aas, E. Sando og H. J. Kahrs. Viseformannen gjorde medlemmene oppmerksom på kommende klubbkonkurranse og innlevering av objekter i god tid.

Det ordinære møte ble deretter hevet, og medlemmene samlet seg så om langbordene til en festlig avslutning før jul. I aftenens løp henledet viseformannen medlemmenes oppmerksomhet på artikkelen «Hva interesserer den enkelte mest» i Norsk Filatelistisk Tidsskrift nr. 11/58, og han henstilte til hver enkelt å lese denne med henblikk på en diskusjon på første møte i januar 1959. 3 gavepakker ble bortauksjonert. Resten av kvelden ble fortsatt i kameratslig samvær. 30 medlemmer deltok i aftenens møte.

F. K. Ruud, sekretær.

BERGENS FILATELIST-KLUBB

avholdt julemøte tirsdag 9. desember 1958 kl. 19.30 i Tinghusets kafé under stor tilslutning. Både lokalet og bordet var for anledningen vakkert pyntet.

Formannen ønsket velkommen og talte senere for klubben og dens stiftelse. Arkitekt Schou talte for fru Philatelia og utbrakte damenes skål. Kjøpmann Finn Amundsen fortalte morsomme episoder fra tidligere jubileumsfester m. m. På vegne av Husfondet talte avdelingssjef Strand og takket alle som hadde arbeidet for klubbens bibliotek. Gustav Eriksen jr. refererte så en del avisnotiser vedrørende den nye utgaven av Norgeskatalogen, hvorefter Eivind Evensen takket for maten. — Det vellykkede møte varte til ut i de små timene.

Ragnar Olsen, referent.

KRISTIANSAND FILATELISTKLUBB

Møte nr. 451, hvor 18 medlemmer og 1 gjest var til stede, ble holdt i Kongesalen i Handelens Hus tirsdag 11. november 1958. Formannen ledet møtet. Av post var kommet Ileta-nytt samt innkalling til møte i Nordenfjeldske Filatelistforening. Dessuten hadde

Bjørn Melbye sendt klubben 18 utenlandske tidsskrifter som sirkulerte rundt bordene. De sist ankomne tidsskrifter, 5 i tallet, ble anmeldt av bibliotekaren.

Under Eventuelt slo Ingolf Nilsen til lyd for forandring i serveringen på julemøtet, slik at man i stedet for rundstykker gikk over til en enkel varmmrett, f. eks. lapskaus. Da det ikke kom frem noen direkte innvendinger, anså Nilsen festkomiteen bemyndiget til å avgjøre saken. — Postverket var igjen på tapetet, idet Ingolf Nilsen uten straffeporto hadde mottatt 4 brev frankert med 40 øre og 1 brev helt ufrankert.

Aftenens auksjon bød på litt av hvert, og budene falt livlig. Det ble solgt for kr. 47.35. — De på forrige møte omtalte Nordkapp-merker var allerede ankommet og ble solgt straks. Likeledes var stemplingsvignettene mottatt.

Salgslederens utvalgshafter ble deretter sendt rundt, og møtet sluttet ca. kl. 22.

Møte nr. 452 ble holdt i Kongesalen, Handelens Hus, tirsdag 25. november 1958 kl. 20. Formannen ledet møtet og ønsket de fremmøtte 23 medlemmer + 1 gjest velkommen. Av post var det kommet 2 auksjonslister fra Sverige, katalog fra Jørgen Rasmussen samt innkalling til møte i Nordenfjeldske Filatelistforening. Bibliotekaren anmeldte så 3 tidsskrifter som var innløpet siden forrige møte.

Artikkelen i siste nummer av Tidsskriftet med tittel «Hva interesserer den enkelte mest?», var satt opp som egen post på møtet. Formannen ville gjerne ha noen uttalelser om stoffet i Tidsskriftet m. v., da redaktøren hadde bedt om at saken måtte bli tatt opp på generalforsamlingen. Det utspant seg en lengre diskusjon, hvor atskillige av de tilstedeværende hadde ordet. Hodne Larsen innledet diskusjonen med å si at vi bør komme frem til en uttalelse om bladet og stoffet i det. Herunder også ta opp spørsmålet om Tidsskriftet i det hele tatt har noen eksistensberettigelse lenger. Han mente ellers at stoffet var for lite populært og for meget beregnet for spesialister i norske merker. Formannen forsvarte redaktøren mot den ofte ubeføyde kritikk. Uten hans penn ville det sikkert bli mange blanke sider i bladet. Samtidig fremkastet han tanken om en fast spalte i Tidsskriftet for meldinger mellom klubbene innbyrdes samt til deres medlemmer. På denne måten ville kanskje de enkelte klubber kunne redusere antallet av sirkulærer til sine medlemmer. Caspar Smith hadde seilt på alle hav, og mange steder i utlandet hadde han hørt NFT rosende omtalt. Berg Thomassen gjentok et forslag han tidligere hadde sendt redaktøren om en spesiell side i hvert nummer med flest mulige opplysninger om de enkelte klubber og deres tillitsmenn. Simonsen ville ha mere stoff som kunne ha interesse for nybegynnere og litt viderekomne samlere. Wirsching hevdet at NFT var først og fremst et *norsk* blad som følgelig vesentlig måtte omtale norske merker, men han hadde forøvrigt ikke noe imot litt variasjon. Nyhetstjenesten var ofte for gammel, mens derimot Johnsen mente Tidsskriftet hadde en god nyhetstjeneste. Johnsen hevdet videre at *redaktøren bør få faste medarbeidere, gjerne én fra hver klubb*, — en tanke som ble støttet av flere talere. Anton Nilsen talte for å gi bladet en bedre økonomisk rygggrad ved å søke å skaffe flere annonser. Han mente klubbens medlemmer skulle gå i brodden her ved at f. eks. 5—6 stykker tegnet en 5 kroners annonse i hvert nummer. Johnsen forklarte de minimale annonser med at det er for få samlere i Norge til at utenlandske handlekere vil investere noe vesentlig i annonser i NFT. Nilsen ble støttet av flere talere, bl. a. Berg Thomassen, som hevdet at annonser var godt stoff som ble lest av mange. Man var også inne på tanken om å søke skaffet til veie annonser av ikke-filatelistisk innhold, men dette var det mere delte meninger om. Formannen anmodet medlemmene om å sende inn skriftlige uttalelser om bladet til styret. Etter forslag fra

Johnsen ble det bestemt at styret skulle sette opp en uttalelse som så skulle behandles på førstkommande generalforsamling. Saken ble deretter utsatt.

Under Eventuelt beklaget salgslederen at utvalgshafterne ikke ble behandlet med den nødvendige nøyaktighet. Det forekom ofte feilsummeringer, og likeledes at merker var fjernet uten at feltene var signert og kontanter vedlagt. Således manglet det i et av de senere utvalg et merke til en verdi av 22 kroner. Etter forslag av Arnesen ville styret rette en henstilling til de 4 medlemmer som hadde hatt vedkommende utvalg, om å betale det manglende merke i fellesskap. Man var inne på tanken om å forlange depositum av de som ønsker tilsendt utvalg, men dette vant ingen tilslutning.

Aftenens auksjon innbrakte kr. 47.00.

Salgslederen sendte deretter rundt en del utvalgshafter som sirkulerte inntil møtet sluttet ca. kl. 22.

Arne Arnesen.

MOSS FILATELISTKLUBB

På generalforsamling i Moss Filatelistklubb 24. november 1958 ble følgende styre valgt for 1959:

Formann: Erling Stark, Fjordvn. 63, Moss. Varaform.: Trygve Jørgensen. Sekretær: Helge Frøyset. Kasserer: A. Reimers. Bytteforstander: Leif Mürer.

Som klubbens representant til representantskapet ble valgt Leif Mürer med Erling Stark som varamann.

Årsmøte ble holdt i ABC-kroen den 24. november 1958 kl. 19.30. Til stede var 10 medlemmer. Til dirigent valgtes formannen, E. Stark, som ga melding om en utmeldelse.

1. Arsberetning og oppgave over frammøte ble opplest og godkjent.

2. Kassaberetning ble lagt fram av fungerende kasserer, R. Edfeldt. Regnskapet viste et underskudd på kr. 73,02 og balanserte med kr. 676,85. Kapitalen er kr. 1333,06. Regnskapet, som var gjennomgått av klubbens revisor, ble godkjent, og kassereren ble gitt decharge.

3. Byttelederens regnskap viste et godt arbeidsår. Det har vært meget stor omsetning, og regnskapet viste et overskudd på kr. 63,43. Beholdningen er kr. 459,81. Regnskapet ble godkjent og byttelederen gitt decharge.

4. Valget ga disse resultater: Formann: E. Stark (gjenvall). Bytteleder: L. Mürer (gjenvall). Midlertidig kasserer: A. Reimers (ny). Varamenn: T. Bassø og E. Andersen (gjenvall). Revisor: R. Edfeldt (ny). Festkomité: H. Horrigmo, T. Bassø og R. Edfeldt (alle nye). Auksjonarius: Trygve Jørgensen (ny). Taksasjonsutvalg: L. Mürer, H. Svendsen og E. Stark.

I forbindelse med taksasjonsutvalget ble det en del debatt, likeså ble det en kort ordveksling om ordenskollegiet. Som representant til landsmøtet ble L. Mürer gjenvalgt for 3 år, med E. Stark som varamann.

5. Under eventuelt ble flere saker tatt opp, som:

- At dagmulktoordningen for de som «sitter» på utvalgssendinger gjennomføres konsekvent for alle som oversitter den normale frist på 5 dager.
- Et tillegg på 10 % til pålydende ved salg av merker til klubbmedlemmene. Norwex-merkene har fast pris.

c) Henstillingen fra redaksjonen i Norsk Filatelistisk Tidsskrift om forslag til artikkelstoff og nyhetstjeneste. Klubbreferatene ble viet spesiell oppmerksomhet.

d) Auksjonsvirksomhetens grunnlag ble tatt opp for å få faste retningslinjer for omsetningen.

Arsmøtet ble avsluttet kl. 21.45. — Samværet fortsatte som vanlig medlemsmøte, som ble hevet kl. 22.20.

Festmøte ble holdt i ABC-kroen den 8. desember 1958. Møtet, som bare talte 8 deltagere, var det dårligst besøkte i hele sesongen. Det var bevertning og underholdning.

OSLO FILATELISTKLUBB

Møte nr. 1441 ble holdt 17. november 1958 i Oslo Handelsstand under ledelse av formannen, I. I. Jacobsen. Det var møtt fram 76 medlemmer og 6 gjester.

Ulleberg minnet om biblioteket og besøktiden og orienterte om de tidsskrifter som kom inn til biblioteket.

Sekretæren la fram nyheter og bytteønsker og refererte sirkulære fra Poststyret med nye stempelingsnormer og henstilling til postfunksjonærene om å stemple så rent og skarpt som mulig.

Konservator Støp-Bowitz kåserte meget underholdende og interessant om «Zoologiske pussigheter».

Under Eventuelt refererte Hans Rode et brev fra Øst-Tyskland om et frimerke som ble utgitt til 40 års jubileet for revolusjonen i 1918, men som ble inndratt etter noen timer.

Møte nr. 1442 ble holdt den 1. desember 1958 i Oslo Handelsstand under ledelse av formannen, I. I. Jacobsen.

Det var møtt fram 89 medlemmer og 6 gjester. Sekretæren la fram diverse nyheter og bytteønsker.

Etter at formannen hadde minnet om innleveringsfristen for objekter til høstkonkurransen, ga han ordet til Tor Holtam, som talte om «FN og dets frimerker».

Deretter var ordet fritt.

Møtet ble hevet kl. 21.30.

Møte nr. 1443 ble holdt 16. desember 1958 i Restaurant «Grotten», Wergelandsveien 5, i forbindelse med det tradisjonelle julemøte. Til stede var 21 medlemmer og 6 gjester.

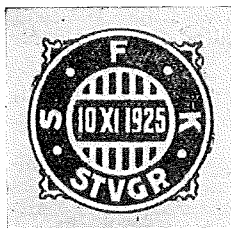
Festkomiteens formann, Bjørn Hansson, åpnet med å ønske velkommen til bords. Under måltidet avviklet så formannen, I. I. Jacobsen, det ordinære møte. Takkeskriv fra regnskapssjef i Postverket, Oscar Homme, for hilsen til hans 70 års dag ble bl. a. referert. — Det ordinære møte ble hevet kl. 20.30.

Formannen talte for klubben og sluttet med å utbringe en skål for denne. — Bjørn Hansson var toastmaster.

Etter middagen var det kaffe, kaker og tilbehør. Festen fortsatte med dans og hyggelig samvær til over midnatt.

Harold Hvistendahl.

STAVANGER FILATELIST-KLUBB

Møte nr. 567 den 11. november 1958 ble holdt på Victoria Hotell. Til stede var 15 medlemmer. Formannen åpnet møtet. Han kunne meddele at klubben hadde fått en Scott katalog 1956 i 2 bind.

Formannen hadde tatt med en del av en spesialsamling Norge som ble vist fram. Deretter refe-

rerter formannen en artikkel av Justus Anderssen angående førfilatelistiske brevavstemplinger.

Møte nr. 568 den 25. november 1958 ble holdt på Victoria Hotell. Til stede var 18 medlemmer. Formannen åpnet møtet. Referat fra forrige møte ble opplest og godkjent. Dagens post ble gjennomgått. Av utenlandske frimerketidsskrifter var mottatt «Deutsche Zeitung für Briefmarkenkunde».

Et tilstrekkelig antall medlemmer tegnet seg til julemøte med middag på Victoria Hotell den 6. desember.

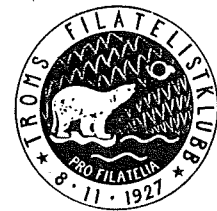
Formannen refererte en beretning fra et nordisk filatelistmøte i Kristiania i 1910. Kontingenten pr. deltager var kr. 10.00. Som avslutning var det stor festbankett på «Dronningen» med en flott meny.

Formannen takket for året til dem som ikke kunne komme på julemøtet. Som avslutning var det en auksjon over en del merker.

Klubbens julemøte ble holdt på Victoria Hotell den 6. desember 1958. 16 medlemmer deltok. — Formannen kunne glede oss med nyheten om at vi som første selskap skulle innvie et nyoppusset lokale. Her var belysningen for frimerkestudier som en kunne ønske seg, og ønske om å få benytte dette rommet på fremtidige møter ble fremsatt. Dagens meny: Aspargessuppe, lamstek og iskake smakte. Det var blitt forært klubben mange gevinster til utlodning samt gratisgevinster. Loddosalget gikk strykende, og kr. 75.00 ble overført til klubbkassen.

Thorbjørn Thoresen.

TROMS FILATELISTKLUBB

Møte nr. 260 ble holdt 6. juni. På grunn av vær- og temperaturforhold fant Bangsund det mest formålstjenlig å invitere medlemmene hjem til seg. Da styret hadde utstyrt seg med kaffe og tilbehør, overtok Wilhelmssen fruens kjøkken og serverte utmerket kaffe og medbrakte wienerbrød. Etterpå gikk praten vel og lenge, samtidig som en god del av Bangsunds rikholdige samlinger ble studert og kommentert.

Til stede var 7 medlemmer.

Møte nr. 261 ble holdt på Bangsunds kontor 20. september. Til stede var 6 medlemmer.

Formannen åpnet møtet og ønsket vel møtt til en ny sesong. Deretter ble innkommet post referert.

Det ble luftet et spørsmål om å få i stand byttmøter nå og da, og det syntes å være stem-

ning for et slikt tiltak. En ble enig om å ta saken opp på et senere møte.

Omsetningslederen var dessverre ikke til stede, og dette medførte at den vanlige kaffestund ble sløyfet.

Møte nr. 262 ble holdt på Bangsunds kontor 17. oktober. Til stede var 9 medlemmer og en gjest.

Formannen åpnet møtet og refererte innkommet post. Det var fra Forbundet mottatt en del eksemplarer av lovene og statuttene for Forbundet og dets organer. En del av lovene ble lest opp.

I Arbeiderforeningens restaurant var det så kaffe m. m., utvalgshafter og gratislotteri.

Møte nr. 263 ble holdt på Bangsunds kontor 7. november. Til stede var 7 medlemmer. Viseformannen åpnet møtet.

Fra fylkeskomitéen for Andssvakesaken forelå en anmodning om klubbens hjelp til å skaffe frimerker til spesielle kort som skulle selges til inntekt for saken. Det var stor interesse for dette, og som kontaktmann ble valgt Wedø.

Schröder etterlyste klubbens filatelistiske literatur, og viseformannen opplyste at klubbens bibliotek var lagret på Sentralbibliotekt. Dessverre er plassen der meget innskrenket, så en stor del av de ting klubben eier, står nedpakket i kasser. Men noe er lett tilgjengelig, og sjefbibliotekaren står gjerne til tjeneste med å finne fram det en ønsker å låne.

Viseformannen kjørte så noen Walt Disney-filmer, som vakte alminnelig munterhet.

Da møtedagen falt på klubbens stiftelsesdag, var det ordnet til et utsøkt kaffebord i Arbeiderforeningens salong.

Under hyggelig samvær ble omsetningslederens materiale meget nøye studert. Til slutt ble gratislotteriet avvirket til alles tilfredshet.

ØRSTA FILATELISTKLUBB

Første møte etter sumarferien var halde hjaa formannen, kunstmålar Karl Straume, 16. sept. Det tok til kl. 19, so dei medlemer som var tidleg ute nytta høvet å sjå seg rundt i den forvitnelege hagen kring den trivelege heimen. Denne hagen har ei mengd treslag som er uvanlege for vårt nordiske klima.

Hr. kjøpmann S. Sveen hade med utvalshafter frå ymse land, og mange merkje bytte eigar.

Fru Straume baud so inn til eit ovgildt bord, der inkje vanta av gode saker. Etter matykta kåsera Straume om norsk kyrkjearkitektur og dekorasjonskunst og om Ørsta-prestar før i tida, og det var svært forvitneleg å høyra kva kunstnaren visste om desse ting.

Den kameratslege samrøda og kjøp og sal helt fram til over kl. 23, då reiste alle seg og takka Straume og frue for hyggeleg kveld, og Straume takka for gilt frammøte.

O-Aa.

13. oktober vart det halde klubbmøte og junior-samkoma. Junior møtte kl. 18. Formannen og varaformannen for klubben, Straume og Sveen, leida møtet. Formannen bad Sveen orientera dei unge om merkja sitt opphav, tagging, kataloger og prisar, t. d. kjøp av album o. a.; eit kåseri som var glimrande framført og som fall i god jord. I pause vart so alle oppvarta med brus og kakor.

Utvalshafter frå ymse land var framlagde til mange kjøparar. Resultatet på val av nytt styre

for junior ser slik ut: Formann og sekretær: Martin Engeset, varaform. Sverre Jensen og kasserar Hans Johnsen. Medlemstalet er no 15. Eit gilt innslag var utluting av merkje og frystedagsbrev som alle fekk som gåve av hr. Sveen. Møtet slutt kl. 20.

Klubben var so samla til vanleg tid kl. 20. Det var godt frammøte. Mykje merkje vart lagt fram og kjøpet gjekk fint. Fru Brune hade alt bore fram rykande kaffe, smørbrød og ny-steikte vaflor, og det var huga og gaman. Etter maten og gild samrøda song me ståande «Gud signe Noregs land», og det fortsette med kjøp og sal til kl. 23, då formannen steig fram og takka fru Brune for kvelden og medlemene for hugnaleg samkoma.

Møte 15. nov. også for junior. Desse møtte kl. 18 som fyrre gong, 16 stykker. Klubbformannen, Straume, baud velkomen og gav ordet til hr. Sveen som helt fram med si ypperlege utgreiing om emnet frå siste samkoma, og dei mange interesserte unge kom med saklege, gjennomtenkte spørsmål som fekk svar. Ved lutdraging vart so alle også denne gong tiletla ymse merkje, arr. av herr Sveen. (Som før nemnt er Sveen juniors tilsynsmann.)

Til klubben sitt møte etterpå var det denne gong heller få som møtte, av vitelege grunnar, men samværet var som før utmerket godt.

Det vart framlagt merkje for sal og det gjekk fint. I matykta var røda om andre ting; for bå kaffe og kakor tillaga og servert av fru Brune skapar hyggje og gjer alle velnøgde.

Me vart samde om ikkje å ha fleire møte for jul, og då baud hr. Sveen oss til «gilde» på fyrste møte i det nye året. — Kl. 23 takka formannen for laget, og kvar gjekk til sitt.

K. Str.

AALESUND FILATELISTKLUBB

Arsmøte ble holdt onsdag den 19. november 1958 i Rådhuset i Alesund. 11 medlemmer var møtt fram. Det var ingen store saker oppført på dagsordenen, og valgene ble forholdsvis hurtig unnagjort.

Følgende styre ble valgt for arbeidsåret 1959:

Formann: Politimester Holmsen, nestformann: Ole Kittelsen, sekretær: Arne Westad, og kasserer: Nikolai Helseth.

Sekr.

Byttingen EUROPA,
avdeling for fremskredne samlere,
søker nye medlemmer.
Intet utvalg med merker under
kr. 0,75.
ODD ERTSÅS - Sognsvn. 85, Oslo.

England, Danmark, Danzig, Estland samlinger selges. Også en del Canada, Newfoundland og andre eng. kol. Videre 100 sett «Norwex» i ark, Håkon 1907 — 1, 1½, 2 kr. i firerblokker med marg. Ubrukt firerblokkssamling fra 1910 og utover. 4 sk. Oscar komplett, typet.

Johan Havstad, Grimstad.